

Opis

Klobuk ove gljive je od 5 do 20 centimetara širok, karakteristično crvene boje sa bijelim krpicama koje se mogu lako skinuti, te ih kiša ponekad može lako isprati. Stručak muhare je širok i bijele boje, te je pri dnu karakteristično prožiren. Stručak također ima i prsten. Listiće bijele boje su prilično gusto raspoređeni. Otisak spora muhare je bijele boje.

{HTML}

google_ad_client = {ca-pub-3831516783545095};
google_ad_slot = {3680480245};
google_ad_width = 300;
google_ad_height = 250;

src={//pagead2.googlesyndication.com/pagead/show_ads.js}

Kemijske reakcije

Meso muhare se u dodiru s sumpornom kiselinom oboji u svijetlo smeđu boju. S fenolon postaje vinski crvene boje.

Stanište

Uspijeva u brojnim vrstama drveća, od hrastovih i bukavih, pa do crnogorika drveća. Može se naći diljem Europe, Azije i Sjeverne Amerike.

Doba

Muhara raste kroz gotovo cijelo ljeto i cijelu jesen.

Jestivost

Muhara je otrovna gljiva koja sadrži muskarin, muscimol i ibotenijsku kiselinu. Ipak, u nekim krajevima se jede ova gljiva tako da se prethodno oguli kora, te se dobro prokuha. Nakon toga se prilično dugo mora držati nasoljena. Ipak, nije preporučljivo upotrijebiti se u gore navedeno, pošto postoje mnoge druge vrste oko kojih nisu potrebno toliko posla.

Slične vrste

Muhara je sama po sebi vrlo prepoznatljiva i karakteristična vrsta pa zamjene drugim vrstama nisu česte. Primjerci bez bijelih krpica podsjećaju na blagvu (Amanita caesarea), ali bitna razlika je meso koje je kod blagve žute boje i ovojnica koja je kod blagve vrlo izražena.